

92

UMOWA

między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Tadżykistanu w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku,

podpisana w Warszawie dnia 27 maja 2003 r.

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 27 maja 2003 r. została podpisana w Warszawie Umowa między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Tadżykistanu w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku, w następującym brzmieniu:

UMOWA

**między Rzeczpospolitą Polską
a Republiką Tadżykistanu**

**w sprawie unikania podwójnego opodatkowania
i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania
w zakresie podatków od dochodu i majątku**

Rzeczpospolita Polska i Republika Tadżykistanu, kierując się pragnieniem rozwijania i umacniania współpracy gospodarczej, naukowo-technicznej i kulturalnej między obu Państwami oraz w celu wyeliminowania podwójnego opodatkowania dochodów i majątku, postanowiły zawrzeć niniejszą umowę i uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1

Zakres podmiotowy

Niniejsza umowa dotyczy osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym lub obu Umawiających się Państwach.

Artykuł 2

Podatki, których dotyczy umowa

1. Niniejsza umowa dotyczy podatków od dochodu i majątku, które pobiera się zgodnie z ustawodawstwem każdego Umawiającego się Państwa, niezależnie od sposobu ich poboru.

2. Za podatki od dochodu (zysków) i majątku uważa się wszystkie podatki, które pobiera się od całego dochodu, od całego majątku, albo od części dochodu lub majątku, włączając podatki od zysku z przeniesienia własności majątku ruchomego lub nieruchomego i podatki od ogólnych kwot wynagrodzeń wypłacanych przez przedsiębiorstwa, jak również podatki od przyrostu majątku.

3. Do aktualnie istniejących podatków, których dotyczy niniejsza umowa, należą w szczególności:

a) w Republice Tadżykistanu:

- podatek od dochodów (zysków) osób prawnych;
- podatek dochodowy od osób fizycznych;
- podatek od dochodu i majątku osób fizycznych i prawnych

(zwane dalej „podatkiem tadżyckim”),

b) w Rzeczypospolitej Polskiej:

- podatek dochodowy od osób prawnych;
- podatek dochodowy od osób fizycznych

(zwane dalej „podatkiem polskim”).

4. Niniejsza umowa będzie miała zastosowanie do wszystkich podatków takiego samego lub podobnego rodzaju, które po podpisaniu niniejszej umowy będą pobierane obok istniejących podatków lub w ich miejsce. Właściwe organy Umawiających się Państw będą informowały się wzajemnie o zasadniczych zmianach dokonanych w ich odnośnych ustawodawstwach podatkowych.

Artykuł 3

Ogólne definicje

1. W rozumieniu niniejszej umowy, o ile z kontekstu nie wynika inaczej:

- a) określenia „Umawiające się Państwo” i „drugie Umawiające się Państwo” oznaczają, zależnie od kontekstu, Republikę Tadżykistanu lub Rzeczpospolitą Polską;
- b) określenie „Tadżykistan” oznacza Republikę Tadżykistanu i użyte w sensie geograficznym obejmuje jego terytorium, wody wewnętrzne, przestrzeń kosmiczną nad nimi, gdzie Republika Tadżykistanu może sprawować prawa i jurysdykcję, w tym prawa do wykorzystania wnętrza ziemi i zasobów naturalnych zgodnie z normami prawa międzynarodowego i gdzie obowiązuje ustawodawstwo Republiki Tadżykistanu;
- c) określenie „Polska” użyte w sensie geograficznym oznacza Rzeczpospolitą Polską, w tym każdy obszar poza jej wodami terytorialnymi, na którym na mocy ustawodawstwa Polski i zgodnie z prawem międzynarodowym Polska może sprawować suwerenne prawa do dna morskiego, jego podglebia i ich zasobów naturalnych;
- d) określenie „osoba” oznacza osobę fizyczną, spółkę oraz każde inne zrzeszenie osób;
- e) określenie „spółka” oznacza każdą osobę prawną lub każdą jednostkę, którą dla celów podatkowych traktuje się jako osobę prawną, i obejmuje w szczególności spółkę akcyjną, spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością lub każdą inną osobę prawną lub jednostkę;
- f) określenia „przedsiębiorstwo jednego Umawiającego się Państwa” oraz „przedsiębiorstwo drugiego Umawiającego się Państwa” oznaczają, odpo-

wiednio, przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie i przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie;

g) określenie „transport międzynarodowy” oznacza wszelki przewóz statkiem morskim lub powietrznym, środkiem transportu kolejowego lub samochodowego, eksploatowanym przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa, z wyjątkiem przypadku, gdy statek morski lub powietrzny, środek transportu kolejowego lub samochodowego jest eksploatowany wyłącznie między miejscami położonymi w drugim Umawiającym się Państwie;

h) określenie „obywatel” oznacza:

- I. każdą osobę fizyczną posiadającą obywatelstwo Umawiającego się Państwa oraz
- II. każdą osobę prawną, spółkę osobową lub stowarzyszenie utworzone na podstawie ustawodawstwa obowiązującego w Umawiającym się Państwie;

i) określenie „majątek” oznacza mienie ruchome i nieruchome i obejmuje w szczególności, ale nie wyłącznie, środki pieniężne w gotówce, akcje i inne dokumenty potwierdzające prawa majątkowe, weksle, obligacje lub inne wierzytelności, a także patenty, znaki towarowe, prawa autorskie lub inne podobne prawa lub mienie;

j) określenie „właściwy organ” oznacza:

- I. w Republice Tadżykistanu, Ministerstwo Finansów lub jego upoważnionego przedstawiciela.
- II. w Rzeczypospolitej Polskiej, Ministra Finansów lub jego upoważnionego przedstawiciela.

2. Przy stosowaniu niniejszej umowy przez Umawiające się Państwo, jeżeli z kontekstu nie wynika inaczej, każde określenie w niej niezdefiniowane będzie miało takie znaczenie, jakie przyjmuje się zgodnie z prawem tego Państwa w zakresie podatków, do których ma zastosowanie niniejsza umowa.

Artykuł 4

Miejsce zamieszkania lub siedziba

1. W rozumieniu niniejszej umowy, określenie „osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie” oznacza każdą osobę, która zgodnie z prawem tego Państwa podlega tam opodatkowaniu z uwagi na miejsce zamieszkania, miejsce stałego pobytu, siedzibę zarządu albo inne kryterium o podobnym charakterze. Określenie to nie obejmuje jednak osoby, która podlega opodatkowaniu w tym Umawiającym się Państwie, w zakresie dochodu osiąganego ze źródeł znajdujących się tylko w tym Państwie lub z tytułu majątku położonego w tym Państwie.

2. Jeżeli, stosownie do postanowień ustępu 1 niniejszego artykułu, osoba fizyczna ma miejsce zamieszkania w obu Umawiających się Państwach, to jej status określa się w sposób następujący:

- a) osobę uważa się za mającą miejsce zamieszkania tylko w tym Państwie, w którym ma ona stałe miejsce zamieszkania; jeżeli ma ona stałe miejsce zamieszkania w obu Umawiających się Państwach, to uważa się, że ma miejsce zamieszkania w tym Państwie, z którym ma ona silniejsze powiązania osobiste lub gospodarcze (ośrodek interesów życiowych);
- b) jeżeli nie można ustalić, w którym Umawiającym się Państwie osoba ma ośrodek interesów życiowych, albo jeżeli nie posiada ona stałego miejsca zamieszkania w żadnym z Umawiających się Państw, to uważa się, że ma ona miejsce zamieszkania w tym Umawiającym się Państwie, w którym zwykle przebywa ponad 183 dni w danym roku podatkowym;
- c) jeżeli przebywa ona zazwyczaj w obu Państwach lub nie przebywa zazwyczaj w żadnym z nich, to uważa się, że ma ona miejsce zamieszkania w tym Umawiającym się Państwie, którego jest obywatelem;
- d) jeżeli osoba jest obywatelem obydwu Umawiających się Państw lub nie jest obywatelem żadnego z nich, to właściwe organy Umawiających się Państw rozstrzygną tę sprawę w drodze wzajemnego porozumienia.

3. Jeżeli, stosownie do postanowień ustępu 1 niniejszego artykułu, osoba niebędąca osobą fizyczną ma siedzibę w obu Umawiających się Państwach, to uważa się, że ma ona siedzibę w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się miejsce jej faktycznego zarządu.

Artykuł 5

Zakład (przedstawicielstwo)

1. W rozumieniu niniejszej umowy, określenie „zakład (przedstawicielstwo)” oznacza stałą placówkę, przez którą całkowicie lub częściowo prowadzona jest działalność gospodarcza przedsiębiorstwa.

2. Określenie „zakład” obejmuje w szczególności:

- a) miejsce zarządu;
- b) filię;
- c) biuro;
- d) fabrykę;
- e) warsztat, oraz
- f) kopalnię, źródło ropy naftowej lub gazu ziemnego, kamieniołom albo każde inne miejsce wydobywania zasobów naturalnych;
- g) własność rolną, pasterską lub leśną;

h) skład lub inne urządzenia wykorzystywane dla dostawy towarów.

3. Określenie „zakład (przedstawicielstwo)” obejmuje również:

- a) plac budowy, obiekt budowlany, montażowy lub instalacyjny albo usługi związane z nadzorowaniem wykonania takich prac, jeżeli taki plac lub obiekt istnieją powyżej 9 miesięcy albo jeżeli usługi są świadczone powyżej 9 miesięcy;
- b) urządzenie lub instalację wykorzystywaną dla poszukiwania zasobów naturalnych albo usługi związane z nadzorowaniem wykonywania takich prac lub platformą wykorzystywaną do poszukiwania zasobów naturalnych, jeżeli wykorzystywanie takich urządzeń trwa dłużej niż 9 miesięcy lub jeżeli działalność usługowa trwa dłużej niż 9 miesięcy;
- c) świadczenie usług, w tym konsultingowych świadczonych przez personel osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym Umawiającym się Państwie albo przez inny personel wynajęty w tym celu przez taką osobę, jeżeli działalność takiego rodzaju (w związku z danym lub związanym z nim projektem) trwa w granicach kraju dłużej niż 9 miesięcy.

4. Bez względu na poprzednie postanowienia tego artykułu, określenie „zakład (przedstawicielstwo)” nie obejmuje:

- a) użytkowania urządzeń, które służą wyłącznie do składowania lub wystawiania dóbr lub towarów należących do przedsiębiorstwa;
- b) utrzymywania zapasów dóbr lub towarów należących do przedsiębiorstwa wyłącznie w celu składowania lub wystawiania;
- c) utrzymywania zapasów dóbr lub towarów należących do przedsiębiorstwa wyłącznie w celu przeobrotu przez inne przedsiębiorstwo;
- d) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu zakupu dóbr lub towarów albo w celu zbierania informacji dla przedsiębiorstwa;
- e) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu prowadzenia, dla przedsiębiorstwa, każdej innej działalności mającej charakter przygotowawczy lub pomocniczy, takiej jak prowadzenie reklam i wykonywanie prac badawczych;
- f) utrzymania stałej placówki wyłącznie w celu prowadzenia któregośkolwiek połączenia rodzajów działalności, o których mowa pod literami od a) do e), pod warunkiem jednak, że całkowita działalność stałej placówki, wynikająca z takiego połączenia rodzajów działalności, ma charakter przygotowawczy lub pomocniczy.

5. Bez względu na postanowienia ustępów 1 i 2, jeżeli osoba — z wyjątkiem niezależnego przedstawiciela w rozumieniu ustępu 6 — działa w imieniu przedsię-

biorstwa i osoba ta posiada i zwyczajowo wykonuje pełnomocnictwo do zawierania umów w Umawiającym się Państwie w imieniu przedsiębiorstwa lub utrzymuje zapasy towarów należących do przedsiębiorstwa, z których dokonywana jest regularna dostawa w imieniu przedsiębiorstwa, to uważa się, że przedsiębiorstwo to posiada zakład w tym Państwie w zakresie prowadzenia każdego rodzaju działalności, którą osoba ta podejmuje dla przedsiębiorstwa, chyba że czynności wykonywane przez tę osobę ograniczone są do rodzajów działalności, wymienionych w ustępie 4, które, gdyby były wykonywane za pośrednictwem stałej placówki, nie powodowałyby uznania tej placówki za zakład na podstawie postanowień niniejszego ustępu.

6. Nie uważa się, że przedsiębiorstwo posiada zakład (przedstawicielstwo) w Umawiającym się Państwie tylko z tego powodu, że wykonuje ono w tym Państwie działalność gospodarczą przez maklera, generalnego komisanta albo przez każdego innego niezależnego przedstawiciela, pod warunkiem że te osoby działają w ramach swojej zwykłej działalności.

7. Fakt, że spółka mająca siedzibę w Umawiającym się Państwie kontroluje lub jest kontrolowana przez spółkę, która ma siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, albo która prowadzi działalność w tym drugim Państwie (przez posiadany tam zakład albo w inny sposób), nie wystarcza, aby którąkolwiek z tych spółek uważać za zakład (przedstawicielstwo) drugiej spółki.

Artykuł 6

Dochód z nieruchomości

1. Dochód, osiągniany przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z majątku nieruchomego (włączając dochody z eksploatacji gospodarstwa rolnego i leśnego), położonego w drugim Umawiającym się Państwie, może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

2. Określenie „majątek nieruchomy” ma takie znaczenie, jakie przyjmuje się według prawa tego Umawiającego się Państwa, w którym majątek ten jest położony. Określenie to obejmuje w każdym przypadku mienie przynależne do majątku nieruchomego, żywy i martwy inwentarz gospodarstw rolnych i leśnych, prawa, do których mają zastosowanie przepisy prawa powszechnego dotyczące własności ziemi, budynków, prawa użytkowania nieruchomości (prawa do korzystania z cudzego mienia i osiąganego z niego dochodu bez poczynienia uszczerbku), jak również prawa do stałych i zmiennych świadczeń z tytułu eksploatacji lub prawa do eksploatacji pokładów mineralnych, źródeł i innych zasobów naturalnych. Statki morskie i powietrzne oraz środki transportu kolejowego i samochodowego nie stanowią majątku nieruchomego.

3. Postanowienia ustępu 1 niniejszego artykułu stosuje się do dochodu osiąganego z bezpośredniego użytkowania, dzierżawy lub innego rodzaju użytkowania majątku nieruchomego.

4. Jeżeli dysponowanie akcjami lub innymi prawami przedsiębiorstwa pozwala posiadaczowi takich akcji lub praw na korzystanie z mienia nieruchomego należącego do przedsiębiorstwa, to dochody osiągnane z bezpośredniego korzystania, oddania w dzierżawę lub korzystania z takiego prawa w innej formie mogą być opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie, w którym jest położone to mienie nieruchome.

5. Postanowienia ustępów 1 i 3 niniejszego artykułu stosuje się również do dochodu z majątku nieruchomego przedsiębiorstwa i do dochodu z majątku nieruchomego, który służy do wykonywania wolnego zawodu.

Artykuł 7

Zyski przedsiębiorstw

1. Zyski przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że przedsiębiorstwo prowadzi działalność gospodarczą w drugim Umawiającym się Państwie poprzez położony tam zakład. Jeżeli przedsiębiorstwo wykonuje działalność w ten sposób, to zyski przedsiębiorstwa mogą być opodatkowane w drugim Państwie, jednak tylko w tej jego części, jaka może być przypisana takiemu zakładowi (przedstawicielstwu).

2. Z zastrzeżeniem postanowień ustępu 3, jeżeli przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa prowadzi działalność gospodarczą w drugim Umawiającym się Państwie poprzez położony tam zakład, to w każdym Umawiającym się Państwie należy przypisać takiemu zakładowi takie zyski, które mógłby on osiągnąć, gdyby wykonywał taką samą lub podobną działalność w takich samych lub podobnych warunkach jako samodzielne przedsiębiorstwo i był całkowicie niezależny w stosunkach z przedsiębiorstwem, którego jest zakładem.

3. Przy ustalaniu zysków zakładu (przedstawicielstwa) dopuszcza się odliczanie nakładów ponoszonych dla tego zakładu włącznie z kosztami zarządzania i ogólnymi kosztami administracyjnymi niezależnie od tego, czy powstały w tym Państwie, w którym położony jest zakład, czy gdzie indziej, z wyłączeniem kwot wypłacanych głównemu zarządowi, takich jak wypłaty za korzystanie z patentów lub innych praw albo prowizji za świadczenie usługi albo za pomoc w zarządzaniu, lub wypłaty z tytułu honorariów albo odsetek od kwoty pożyczonej zakładowi.

4. Nie można przypisać zakładowi zysku tylko z tytułu samego zakupu dóbr lub towarów przez ten zakład dla przedsiębiorstwa.

5. Przy stosowaniu poprzednich ustępów, ustalenie zysków zakładu powinno być dokonywane każdego roku w taki sam sposób, chyba że istnieją dostateczne podstawy, aby postąpić inaczej.

6. Jeżeli w zyskach mieszczą się części dochodu, które zostały odrębnie uregulowane w innych artykułach niniejszej umowy, to postanowienia tych innych artykułów nie będą naruszane przez postanowienia tego artykułu.

Artykuł 8

Transport międzynarodowy

1. Zyski osiągane przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z eksploatacji w transporcie międzynarodowym statków morskich, powietrznych lub środków transportu kolejowego albo samochodowego, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się faktyczne miejsce zarządzania przedsiębiorstwem.

2. Zyski osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z oddania w dzierżawę środków transportu oraz kontenerów i odpowiednich urządzeń wykorzystywanych w przewozach międzynarodowych, jeżeli taka dzierżawa, zależnie od przypadku, stanowi działalność uboczną w stosunku do eksploatacji środków transportu w transporcie międzynarodowym, podlegają opodatkowaniu tylko w tym państwie.

3. Postanowienia ustępów 1 i 2 stosuje się również do zysków osiąganych przez osoby mające miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z uczestnictwa we wspólnym świadczeniu usług, we wspólnym przedsiębiorstwie lub w międzynarodowym związku eksploatacyjnym.

Artykuł 9

Przedsiębiorstwa powiązane

1. Jeżeli:

- a) przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa ma bezpośredni lub pośredni udział w zarządzaniu, kontroli lub w kapitale przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa, albo
- b) te same osoby bezpośrednio lub pośrednio uczestniczą w zarządzaniu, kontroli lub w majątku przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa i przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa,

i jeżeli w jednym i w drugim przypadku między dwoma przedsiębiorstwami, w zakresie ich stosunków handlowych lub finansowych, zostaną umówione lub narzucone warunki, różniące się od warunków, które ustaliłyby między sobą niezależne przedsiębiorstwa, wówczas zyski, które osiągnęłyby jedno z przedsiębiorstw bez tych warunków, ale których z powodu tych warunków nie osiągnęło, mogą być włączone do zysków tego przedsiębiorstwa i odpowiednio opodatkowane.

2. Jeżeli Umawiające się Państwo włącza do zysków własnego przedsiębiorstwa — i odpowiednio opodatkowuje — zyski przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa, z tytułu których przedsiębiorstwo to zostało opodatkowane w tym drugim Państwie, a zyski w ten sposób połączone są zyskami, które osiągnęłyby przedsiębiorstwo pierwszego Państwa, gdyby warunki ustalone między tymi dwoma przedsiębiorstwami były warunkami, które byłyby

uzgodnione pomiędzy przedsiębiorstwami niezależnymi, wówczas to drugie Państwo może dokonać odpowiedniej korekty kwoty podatku wymierzonego w tym Państwie od tych zysków. Przy dokonywaniu takiej korekty będą odpowiednio uwzględniane inne postanowienia niniejszej umowy, a właściwe władze Umawiających się Państw będą porozumiewać się, jeżeli będzie to konieczne.

Artykuł 10

Dywidendy

1. Dywidendy wypłacane przez spółkę mającą siedzibę w Umawiającym się Państwie osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie mogą być opodatkowane w tym drugim Umawiającym się Państwie.

2. Jednakże takie dywidendy mogą być opodatkowane także w tym Umawiającym się Państwie, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma swoją siedzibę i zgodnie z ustawodawstwem tego Państwa, ale jeśli osoba uprawniona do dywidend ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, to podatek tak wymierzony nie może przekroczyć:

- 5 procent kwoty dywidend brutto, jeżeli osoba uprawniona jest spółką (inną niż spółka osobowa), której bezpośredni udział w kapitale spółki wypłacającej dywidendy wynosi co najmniej 25 procent,
- 15 procent kwoty dywidend brutto we wszystkich pozostałych przypadkach.

Właściwe organy Umawiających się Państw rozstrzygną w drodze wzajemnego porozumienia sposób stosowania tych ograniczeń.

Postanowienia tego ustępu nie dotyczą opodatkowania spółki w odniesieniu do zysków, z których dywidendy są wypłacane.

3. Użyte w tym artykule określenie „dywidendy”, oznacza dochód z akcji lub innych praw, z wyjątkiem wierzytelności, do udziału w zyskach, jak również dochody z innych praw spółki, które według prawa Państwa, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma siedzibę, są pod względem podatkowym traktowane jak dochody z akcji.

4. Postanowienia ustępów 1 i 2 nie mają zastosowania, jeżeli właściciel dywidend, mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się siedziba spółki wypłacającej dywidendy, działalność gospodarczą poprzez zakład tam położony, bądź wykonuje w tym drugim Państwie wolny zawód w oparciu o położoną w nim stałą placówkę, i gdy udział, z tytułu którego wypłaca się dywidendy, faktycznie wiąże się z działalnością takiego zakładu lub stałej placówki. W takim przypadku, w zależności od konkretnej sytuacji, stosuje się postanowienia artykułu 7 (zyski przedsiębiorstw) lub artykułu 14 (wolne zawody).

5. Jeżeli spółka, mająca siedzibę w Umawiającym się Państwie, osiąga zyski lub dochody w drugim Umawiającym się Państwie, wówczas to drugie Państwo nie może ani obciążać podatkiem dywidend wypłacanych przez tę spółkę, z wyjątkiem przypadku, gdy takie dywidendy są wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym drugim Państwie, lub przypadku, gdy udział, z tytułu którego dywidendy są wypłacane, faktycznie wiąże się z działalnością zakładu lub stałej placówki położonej w drugim Państwie, ani też obciążać niewydzielonych zysków spółki podatkiem od niewydzielonych zysków, nawet kiedy wypłacone dywidendy lub niewydzielone zyski w całości lub częściowo pochodzą z zysków albo dochodów osiągniętych w tym drugim Państwie.

Artykuł 11

Odsetki

1. Odsetki, które powstają w Umawiającym się Państwie i są wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Jednakże takie odsetki mogą być także opodatkowane w Umawiającym się Państwie, w którym powstają, i zgodnie z ustawodawstwem tego Państwa, ale jeśli odbiorca odsetek jest ich właścicielem, to podatek w ten sposób ustalony nie może przekroczyć 10 procent kwoty brutto tych odsetek.

3. Użyte w tym artykule określenie „odsetki” oznacza dochody z wszelkiego rodzaju wierzytelności, zarówno zabezpieczonych, jak i niezabezpieczonych hipoteką lub prawem do uczestniczenia w zyskach dłużnika, a w szczególności dochody z pożyczek publicznych oraz dochody z obligacji lub skryptów dłużnych, włącznie z premiami i nagrodami związanymi z takimi pożyczkami, obligacjami lub skryptami dłużnymi. Opłat karnych z tytułu opóźnionej zapłaty nie uważa się za odsetki w rozumieniu tego artykułu.

4. Postanowienia ustępów 1 i 2 nie stosuje się, jeżeli właściciel odsetek mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie, w którym powstają odsetki, działalność gospodarczą poprzez zakład tam położony, bądź wykonuje w tym Państwie wolny zawód w oparciu o stałą placówkę, która jest w nim położona, i jeżeli wierzytelność, z tytułu której płacone są odsetki, jest faktycznie związana z takim zakładem (przedstawicielstwem) lub stałą placówką. W takim przypadku, w zależności od konkretnej sytuacji, stosuje się postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

5. Uważa się, że odsetki powstają w Umawiającym się Państwie, jeżeli płatnikiem jest to Państwo, jego jednostka terytorialna, władza lokalna lub osoba mająca w tym Państwie miejsce zamieszkania lub siedzibę. Jeżeli jednak osoba wypłacająca odsetki, bez względu na to, czy ma ona miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, posiada w Umawiającym się Państwie zakład (przedstawiciel-

stwo) lub stałą placówkę, w związku z działalnością których powstało zobowiązanie, z tytułu którego są wypłacane odsetki, i zapłata tych odsetek jest pokrywana przez ten zakład (przedstawicielstwo) lub stałą placówkę, to uważa się, że odsetki takie powstają w Państwie, w którym położony jest zakład (przedstawicielstwo) lub stała placówka.

6. Jeżeli między płatnikiem a właścicielem odsetek lub między nimi oboma a osobą trzecią istnieją szczególne powiązania i dlatego kwota odsetek związanych z zadłużeniem, z tytułu którego są wypłacane, przekracza kwotę, która byłaby uzgodniona pomiędzy płatnikiem a właścicielem odsetek bez tych powiązań, wówczas postanowienia tego artykułu mają zastosowanie tylko do ostatniej wymienionej kwoty. W takim przypadku nadwyżka ponad tę kwotę podlega opodatkowaniu według prawa każdego Umawiającego się Państwa i przy uwzględnieniu innych postanowień niniejszej umowy.

7. Niezależnie od postanowień ustępu 2 niniejszego artykułu, odsetki powstałe w Umawiającym się Państwie podlegają zwolnieniu od opodatkowania w tym Państwie, jeżeli faktycznym odbiorcą odsetek jest Rząd lub Bank Narodowy drugiego Umawiającego się Państwa.

Artykuł 12

Należności licencyjne

1. Należności licencyjne powstające w Umawiającym się Państwie i wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Jednakże, takie należności licencyjne mogą być również opodatkowane w Umawiającym się Państwie, w którym powstają, i zgodnie z prawem tego Państwa, ale jeżeli odbiorca i faktyczny właściciel tych należności ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, to ustalony w ten sposób podatek nie może przekraczać 10 procent brutto kwoty należności licencyjnych.

3. Użyte w tym artykule określenie „należności licencyjne” oznacza wszelkiego rodzaju płatności uzyskiwane w charakterze wynagrodzenia za korzystanie lub prawo do korzystania z prawa autorskiego, do użytkowania dzieła literackiego, artystycznego lub naukowego (filmów dla kina, telewizji, filmów wideo lub taśm z nagraniami dla radia i telewizji) lub patentu, wzoru lub modelu, planu, tajemnicy technologii lub procesu produkcyjnego, znaku handlowego lub za wykorzystanie albo za informację (know-how) związane z doświadczeniem w dziedzinie przemysłowej, handlowej lub naukowej.

4. Postanowienia ustępów 1 i 2 nie mają zastosowania, jeżeli właściciel należności licencyjnych, mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie prowadzi w drugim Umawiającym się Państwie, z którego pochodzą należności licencyjne, działalność gospodarczą poprzez zakład (przedstawi-

cielstwo) w nim położony, bądź wykonuje w drugim Państwie wolny zawód za pomocą stałej placówki tam położonej, a prawa lub majątek, z tytułu których wypłacane są należności licencyjne, faktycznie wiążą się z działalnością tego zakładu (przedstawicielstwa) lub stałej placówki. W takim przypadku stosuje się odpowiednio, w zależności od konkretnej sytuacji, postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

5. Uważa się, że należności licencyjne powstają w Umawiającym się Państwie, jeżeli są one wypłacane za korzystanie lub prawo do korzystania z praw lub mienia w tym Państwie.

6. Jeżeli między płatnikiem a odbiorcą należności licencyjnych lub między nimi obydwojema a osobą trzecią istnieją szczególne powiązania i dlatego kwota należności licencyjnych mających związek z użytkowaniem, prawem do użytkowania lub informacją, za które jest płacona, przekracza kwotę, którą płatnik i odbiorca należności licencyjnych uzgodniliby bez tych powiązań, wówczas postanowienia niniejszego artykułu stosuje się tylko do tej drugiej wymienionej kwoty. W takim przypadku nadwyżka ponad tę kwotę podlega opodatkowaniu zgodnie z prawem każdego Umawiającego się Państwa i z uwzględnieniem innych postanowień niniejszej umowy.

Artykuł 13

Zyski z przeniesienia tytułu majątku

1. Zyski i dochód osiągnięte przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z przeniesienia własności majątku nieruchomego, o którym mowa w artykule 6 i położonego w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Zyski i dochód z przeniesienia własności majątku ruchomego stanowiącego część majątku zakładu, który przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie, albo z przeniesienia własności majątku ruchomego należącego do stałej placówki, którą osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie dysponuje w drugim Umawiającym się Państwie w celu wykonywania wolnego zawodu, łącznie z zyskami, które pochodzą z przeniesienia tytułu własności takiego zakładu (odrębnie albo razem z całym przedsiębiorstwem) lub takiej stałej placówki, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

3. Dochody z przeniesienia tytułu własności statków morskich, powietrznych lub środków transportu kolejowego albo samochodowego, eksploatowanych w komunikacji międzynarodowej oraz z majątku ruchomego związanego z eksploatacją takich środków transportu, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się faktyczne miejsce zarządzania przedsiębiorstwem.

4. Dochody osiągane przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z przeniesienia tytułu własności akcji i innych praw w spółce, której mienie składa się bezpośrednio lub pośrednio, w większości lub w poważnym stopniu

z majątku nieruchomego położonego w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Umawiającym się Państwie.

5. Dochody z przeniesienia własności jakiegokolwiek majątku innego niż wymieniony w ustępach 1, 2, 3 i 4 podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym przenoszący tytuł własności ma miejsce zamieszkania lub siedzibę.

Artykuł 14

Wolne zawody

1. Dochód, który osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie osiąga z wykonywanego wolnego zawodu albo z innej działalności o samodzielny charakterze, podlega opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że osoba ta w celu wykonywania swej działalności posiada stałą placówkę w drugim Umawiającym się Państwie. Jeżeli posiada ona taką placówkę, wówczas dochód może być opodatkowany w drugim Państwie, jednak tylko w takim zakresie, w jakim może być przypisany tej stałej placówce.

2. Określenie „wolny zawód” obejmuje w szczególności samodzielnie wykonywaną działalność naukową, literacką, artystyczną, wychowawczą lub oświatową, jak również samodzielnie wykonywaną działalność lekarzy, prawników, inżynierów, architektów, dentystów, księgowych i rewidentów.

3. W rozumieniu niniejszej umowy określenie „stała placówka” oznacza dowolne stałe miejsce, takie jak gabinet, biuro, w którym w całości lub częściowo prowadzona jest działalność osoby fizycznej wykonującej wolny zawód.

Artykuł 15

Praca najemna

1. Z uwzględnieniem postanowień artykułów 16 (wynagrodzenia dyrektorów), 18 (renty i emerytury) i 19 (funkcje publiczne), płace, uposażenia i inne podobne wynagrodzenia, które osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie otrzymuje z pracy najemnej, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że praca wykonywana jest w drugim Umawiającym się Państwie. Jeżeli praca jest tak wykonywana, to otrzymywane za nią wynagrodzenie może być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Bez względu na postanowienia ustępu 1, wynagrodzenie, jakie osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie osiąga z pracy najemnej, wykonywanej w drugim Umawiającym się Państwie, podlega opodatkowaniu tylko w tym pierwszym Państwie, jeżeli:

- odbiorca przebywa w drugim Państwie przez okres lub okresy nieprzekraczające łącznie 183 dni podczas każdego dwunastomiesięcznego okresu, i
- wynagrodzenia są wypłacane przez pracodawcę lub w imieniu pracodawcy, który nie ma miejsca zamieszkania lub siedziby w drugim Państwie, i

c) wynagrodzenia są ponoszone przez zakład lub stacją placówkę, którą pracodawca posiada w drugim Państwie.

3. Bez względu na poprzednie postanowienia niniejszego artykułu, wynagrodzenia uzyskiwane przez osobę z tytułu pracy najemnej, wykonywanej na pokładzie środka transportu eksploatowanego w przewozach międzynarodowych, mogą być opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się faktyczne miejsce zarządzania przedsiębiorstwem.

Artykuł 16

Wynagrodzenia dyrektorów

Wynagrodzenia i inne podobne należności, które osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie otrzymuje z tytułu członkostwa w organach spółki, mającej siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

Artykuł 17

Artyści i sportowcy

1. Bez względu na postanowienia artykułów 14 i 15, dochód uzyskany przez osobę mającą miejsce zamieszkania w jednym Umawiającym się Państwie w charakterze artysty, takiego jak artysta sceniczny, filmowy, radiowy lub telewizyjny, jak również muzyka lub sportowca, z osobiście wykonywanej w tym charakterze działalności w drugim Umawiającym się Państwie, może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

2. Jeżeli dochód, mający związek z osobiście wykonywaną działalnością artysty lub sportowca, nie przypada temu artyście lub sportowcowi, lecz innej osobie, to dochód taki, bez względu na postanowienia artykułów 7, 14 i 15, może być opodatkowany w tym Umawiającym się Państwie, w którym działalność tego artysty lub sportowca jest wykonywana.

3. Niezależnie do postanowień ustępów 1 i 2 niniejszego artykułu, dochód uzyskiwany przez osobę mającą miejsce zamieszkania w jednym Umawiającym się Państwie z tytułu działalności w charakterze artysty lub sportowca, podlega opodatkowaniu tylko w tym Państwie, jeżeli działalność jest wykonywana w drugim Umawiającym się Państwie w ramach programu wymiany kulturalnej lub sportowej na podstawie porozumień międzyrządowych.

Artykuł 18

Emerytury i renty

1. Z uwzględnieniem postanowień artykułu 19 ustęp 2 (funkcje publiczne), emerytury i inne podobne świadczenia z tytułu poprzedniej pracy najemnej wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie, a także jakikolwiek zasiłek wypłacany takiej osobie, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

2. Określenie „renta” oznacza ustaloną kwotę wypłacaną osobie fizycznej dożywotnio w ustalonych terminach lub wypłacaną w określonym terminie zgodnie z zobowiązaniem dokonywania takich płatności w zamian za spełnienie zobowiązania jako rekompensaty w postaci pieniężnej lub równoważniku pieniężnym.

3. Alimenty i inne pochodne świadczenia powstałe w Umawiającym się Państwie i wypłacone osobie mającej miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie podlegają opodatkowaniu tylko w Państwie, w którym one powstają.

Artykuł 19

Funkcje publiczne

1. a) Wynagrodzenie, inne niż emerytura, wypłacane przez Umawiające się Państwo, jego jednostkę terytorialną lub organ lokalny osobie fizycznej z tytułu usług świadczonych na rzecz tego Państwa, jego jednostki terytorialnej lub organu lokalnego, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

b) Jednakże wynagrodzenia takie podlegają opodatkowaniu tylko w drugim Umawiającym się Państwie, jeżeli usługi są świadczone w tym Państwie, a osoba fizyczna mająca miejsce zamieszkania w tym Państwie:

- I. jest obywatelem tego państwa, lub
- II. nie stała się osobą mającą miejsce zamieszkania w tym Państwie wyłącznie w celu świadczenia tych usług.

2. a) Jakakolwiek emerytura wypłacana przez to Państwo, jego jednostkę terytorialną lub organ lokalny albo z funduszy utworzonych przez to Państwo, jego jednostkę terytorialną lub organ lokalny, osobie fizycznej z tytułu świadczenia usług na rzecz tego Państwa, jego jednostki terytorialnej lub władzy lokalnej podlega opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

b) Jednakże taka emerytura podlega opodatkowaniu tylko w drugim Umawiającym się Państwie, jeśli osoba fizyczna posiada w nim miejsce zamieszkania i jest obywatelem tego Państwa.

3. Postanowienia artykułów 15, 16 i 18 stosuje się do wynagrodzeń oraz emerytur mających związek ze świadczeniem usług pozostających w związku z działalnością gospodarczą Umawiającego się Państwa, jego jednostki terytorialnej lub organu lokalnego.

Artykuł 20

Studenci

Należności otrzymywane na utrzymanie, kształcenie lub odbywanie praktyki przez studenta, stypendystę lub praktykanta, który ma lub bezpośrednio przed przybyciem do tego Państwa miał miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie, a który przebywa w pierwszym Umawiającym się Państwie wyłącznie w celu kształcenia się lub odbywania prak-

tyki, nie podlegają opodatkowaniu w tym Państwie, jeżeli źródło tych płatności jest położone w drugim Państwie.

Artykuł 21

Inne dochody

1. Części dochodu osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, bez względu na to, skąd one pochodzą, a które nie zostały wymienione w poprzednich artykułach niniejszej umowy, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

2. Postanowień ustępu 1 nie stosuje się do dochodów niebędących dochodami z majątku nieruchomego, określonego w artykule 6 ustęp 2 (dochód z nieruchomości), jeżeli osoba uzyskująca takie dochody, posiadająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, prowadzi w drugim Umawiającym się Państwie działalność gospodarczą poprzez zakład (przedstawicielstwo) w nim położony lub wykonuje w tym drugim Państwie wolny zawód w oparciu o stałą placówkę tam położoną i gdy prawa lub dobra, z tytułu których wypłacany jest dochód, są faktycznie związane z działalnością takiego zakładu (przedstawicielstwa) lub stałej placówki. W takim przypadku w zależności od konkretnej sytuacji stosuje się odpowiednie postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

Artykuł 22

Majątek

1. Majątek w postaci nieruchomości, określony w artykule 6 (dochód z nieruchomości), który jest własnością osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, a który jest położony w drugim Umawiającym się Państwie, może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

2. Majątek w postaci ruchomości, wykorzystywany przez zakład, który przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie, lub majątek ruchomy należący do stałej placówki, którą osoba, mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie posiada w drugim Umawiającym się Państwie w celu wykonywania wolnego zawodu, może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

3. Majątek w postaci środków transportu morskiego, powietrznego, kolejowego i samochodowego eksploatowanych w transporcie międzynarodowym, jak również majątek ruchomy służący do eksploatacji takich środków transportu, może podlegać opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa.

4. Majątek w postaci akcji lub innych praw w spółce, której mienie składa się głównie z nieruchomości położonych w Umawiającym się Państwie, może być opodatkowany w tym Umawiającym się Państwie.

5. Wszelkie inne części majątku osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

Artykuł 23

Metody unikania podwójnego opodatkowania

1. Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie osiąga dochód lub posiada majątek, który zgodnie z postanowieniami niniejszej umowy może być opodatkowany w drugim Umawiającym się Państwie, wówczas pierwsze Państwo zezwoli na:

- a) odliczenie od podatku od dochodu tej osoby kwoty równej podatkowi dochodowemu zapłaconemu w tym drugim Państwie,
- b) odliczenie od podatku od majątku tej osoby kwoty równej podatkowi od majątku zapłaconemu w tym drugim Państwie.

Takie odliczenia nie mogą w żadnym przypadku przekroczyć tej części podatku od dochodu (zysku) lub majątku, obliczonej przed dokonaniem odliczeń od dochodu (zysku) i majątku, która zależnie od okoliczności może podlegać opodatkowaniu w tym drugim Państwie.

2. Jeżeli zgodnie z postanowieniami niniejszej umowy uzyskany dochód lub majątek przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie jest zwolniony od podatku w tym Państwie, to dane Państwo może jednak przy obliczeniu podatku od pozostałego dochodu lub majątku takiej osoby, uwzględnić zwolniony od podatku dochód lub majątek.

Artykuł 24

Równe traktowanie

1. Obywatele Umawiającego się Państwa nie mogą być poddani w drugim Umawiającym się Państwie ani opodatkowaniu, ani związanym z nim obowiązkom, które są inne lub bardziej uciążliwe niż opodatkowanie i związane z nim obowiązki, którym są lub mogą być poddani w tych samych okolicznościach obywatele tego drugiego Państwa.

Niniejsze postanowienie stosuje się również, bez względu na postanowienia artykułu 1 (zakres podmiotowy), do osób, które nie mają miejsca zamieszkania lub siedziby w jednym lub obu Umawiających się Państwach.

2. Osoby nieposiadające obywatelstwa, mające miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie, nie mogą być poddane w żadnym Umawiającym się Państwie opodatkowaniu i związanym z nim obowiązkom innym lub bardziej uciążliwym niż opodatkowanie lub związane z nim obowiązki, którym są lub mogą być poddani obywatele tego Państwa.

3. Opodatkowanie zakładu, który przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie, nie może być w tym drugim państwie mniej korzystne niż opodatkowanie przedsiębiorstw tego drugiego Państwa prowadzących taką samą działalność.

4. Postanowienie to nie może być rozumiane jako zobowiązujące Umawiające się Państwo do udzielenia osobom mającym miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie jakichkolwiek osobistych zwolnień, ulg i obniżek podatkowych z uwagi na stan cywilny i rodzinny, których udziela ono osobom mającym miejsce zamieszkania lub siedzibę na jego terytorium.

5. Z wyjątkiem przypadku stosowania postanowień artykułu 9 ustęp 1 (przedsiębiorstwa powiązane), artykułu 11 ustęp 6 (odsetki) lub artykułu 12 ustęp 6 (należności licencyjne), odsetki, należności licencyjne i inne koszty ponoszone przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa na rzecz osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie są odliczane przy określaniu podlegających opodatkowaniu zysków tego przedsiębiorstwa na takich samych warunkach, jakby były one płacone na rzecz osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym pierwszym Państwie. Podobnie długi przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa powinny być odliczane przy określaniu podlegającego opodatkowaniu majątku tego przedsiębiorstwa na takich samych warunkach, jakby były odliczane wobec osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w pierwszym wymienionym Państwie.

6. Przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa, którego majątek w całości lub w części jest własnością jednej lub więcej osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie albo jest przez te osoby kontrolowany bezpośrednio lub pośrednio, nie mogą być w pierwszym Umawiającym się Państwie poddane ani opodatkowaniu, ani związanym z nim obowiązkom, które są inne lub bardziej uciążliwe aniżeli opodatkowanie i związane z nim obowiązki, którym są lub mogą być poddane podobne przedsiębiorstwa pierwszego wymienionego Państwa.

Artykuł 25

Procedura wzajemnego porozumiewania się

1. Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie jest zdania, że czynności jednego lub obu Umawiających się Państw wprowadziły lub wprowadzą dla niej opodatkowanie niezgodne z postanowieniami niniejszej umowy, wówczas może ona, niezależnie od środków odwoławczych przewidzianych w prawie wewnętrznym tych Państw, przedstawić swoją sprawę właściwemu organowi tego Państwa, w którym ma ona miejsce zamieszkania lub siedzibę, lub jeżeli w danej sprawie mają zastosowanie postanowienia artykułu 24 ustęp 1, właściwemu organowi Umawiającego się Państwa, którego jest obywatelem. Sprawa powinna być przedstawiona w ciągu trzech lat, licząc od dnia

pierwszego urzędowego zawiadomienia o czynności pociągającej za sobą opodatkowanie, które jest niezgodne z postanowieniami niniejszej umowy.

2. Właściwy organ, jeżeli uzna zarzut za uzasadniony i jeżeli nie może sam spowodować zadowalającego rozwiązania, podejmie starania, aby przypadek ten uregulować w drodze wzajemnego porozumienia z właściwym organem drugiego Umawiającego się Państwa, tak aby zapobiec opodatkowaniu niezgodnemu z niniejszą umową. Osiągnięte porozumienie zostanie wprowadzone w życie bez względu na terminy przewidziane w ustawodawstwach wewnętrznych Umawiających się Państw.

3. Właściwe organy Umawiających się Państw będą czynić starania, aby w drodze wzajemnego porozumienia usuwać trudności lub wątpliwości, które mogą powstać przy interpretacji lub stosowaniu umowy.

Wszelkie spory związane z realizacją postanowień niniejszej umowy będą rozstrzygane w drodze bezpośrednich rozmów i konsultacji.

4. Właściwe organy Umawiających się Państw mogą porozumiewać się ze sobą bezpośrednio w celu osiągnięcia porozumienia w sprawach objętych postanowieniami poprzednich ustępów.

Artykuł 26

Wymiana informacji

1. Właściwe władze Umawiających się Państw będą wymieniały informacje, konieczne do stosowania postanowień niniejszej umowy, oraz informacje o ustawodawstwie wewnętrznym Umawiających się Państw, dotyczące podatków wymienionych w niniejszej umowie, w takim zakresie, w jakim opodatkowanie, które ono przewiduje, nie jest sprzeczne z umową.

Wymiana informacji nie jest ograniczona postanowieniami artykułu 1. Wszelkie informacje uzyskane przez Umawiające się Państwo będą stanowiły tajemnicę na takiej samej zasadzie, jak informacje uzyskane przy zastosowaniu ustawodawstwa wewnętrznego tego Państwa, i będą udzielane tylko osobom lub władzom (w tym sądowym albo organom administracyjnym) zajmującym się ustalaniem, poborem i ściąganiem podatków lub sądowym ściganiem oraz rozpatrywaniem odwołań w zakresie podatków objętych umową i mogą być wykorzystywane tylko w tych celach. Mogą one udostępnić te informacje w postępowaniu sądowym lub do wydawania orzeczeń.

2. Postanowienia ustępu 1 nie mogą być w żadnym przypadku interpretowane tak, jak gdyby zobowiązywały władze Umawiających się Państw do:

- a) stosowania środków administracyjnych, które nie są zgodne z ustawodawstwem lub praktyką administracyjną tego lub drugiego Umawiającego się Państwa,
- b) udzielania informacji, których uzyskanie nie byłoby możliwe na podstawie własnego ustawodawstwa albo w ramach normalnej praktyki administracyjnej tego lub drugiego Umawiającego się Państwa,

- c) udzielania informacji, które ujawniłyby jakkolwiek tajemnicę handlową, gospodarczą, przemysłową, kupiecką lub zawodową albo tryb działalności przedsiębiorstw, lub informacji, których udzielanie byłoby sprzeczne z polityką państwa.

Artykuł 27

Przedstawiciele dyplomatyczni i urzędnicy konsularni

Postanowienia niniejszej umowy nie naruszają przywilejów podatkowych, przysługujących przedstawicielom dyplomatycznym lub urzędnikom konsularnym na podstawie ogólnych zasad prawa międzynarodowego lub postanowień umów szczególnych.

Artykuł 28

Wejście w życie

1. Każde Umawiające się Państwo poinformuje pisemnie w drodze dyplomatycznej drugie Państwo o spełnieniu wymogów prawnych wymaganych przez jego ustawodawstwo do wejścia w życie niniejszej umowy. Niniejsza umowa wejdzie w życie z datą noty późniejszej.

2. Postanowienia niniejszej umowy będą miały zastosowanie:

- a) w odniesieniu do podatków uzyskiwanych u źródła — do kwot uzyskanych lub należnych od pierwszego dnia lub po tym dniu trzeciego miesiąca następującego po miesiącu, w którym umowa wejdzie w życie;
- b) w odniesieniu do innych podatków — do okresów podatkowych zaczynających się dnia 1 stycznia lub po tym dniu w roku następującym po roku, w którym umowa wejdzie w życie.

3. Do niniejszej umowy, przy wzajemnej zgodzie Umawiających się Stron, będą mogły być wniesione zmiany i uzupełnienia w formie oddzielnego protokołu, który będzie stanowił integralną część niniejszej umowy.

Artykuł 29

Wypowiedzenie

Niniejsza umowa pozostaje w mocy do czasu wypowiedzenia jej przez Umawiające się Państwo. Każde z Umawiających się Państw może wypowiedzieć niniejszą umowę po upływie 5 lat od daty jej wejścia w życie, przekazując drogą dyplomatyczną pisemną notę o wypowiedzeniu, nie później niż 6 miesięcy przed końcem każdego roku kalendarzowego. W takim przypadku postanowienia niniejszej umowy przestaną obowiązywać:

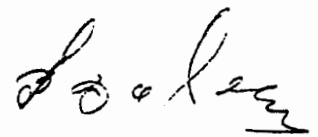
- a) do podatków od dochodu pobieranych u źródła w odniesieniu do kwot dochodu wypłaconych dnia pierwszego stycznia lub po tym dniu roku kalendarzowego następującego po roku, w którym została wypowiedziana niniejsza umowa,
- b) do podatków od majątku w odniesieniu do pobierania takich podatków dnia pierwszego stycznia lub po tym dniu roku kalendarzowego następującego po roku wypowiedzenia niniejszej umowy.

NA DOWÓD CZEGO, upoważnieni przedstawiciele obu Umawiających się Państw, podpisali niniejszą umowę.

SPORZĄDZONO w Warszawie dnia 27 maja 2003 r. w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim, tadżyckim i rosyjskim, przy czym wszystkie teksty są jednakowo autentyczne i mają jednakową moc prawną. W razie powstania rozbieżności przy interpretacji umowy, pierwszeństwo przyznaje się tekstowi w języku rosyjskim.

W imieniu
Rzeczypospolitej Polskiej

W imieniu
Republiki Tadżykistanu

СОГЛАШЕНИЕ
между
Республикой Польша
и
Республикой Таджикистан

**об избежании двойного налогообложения и
предотвращения уклонения от уплаты налогов на доходы и
капитал.**

Республика Польша
и
Республика Таджикистан,

руководствуясь стремлением развивать и укреплять экономическое, научно-техническое и культурное сотрудничество между обоими Государствами и в целях устранения двойного налогообложения доходов и капитала, решили заключить настоящее Соглашение и договорились о нижеследующем:

Статья 1

Лица, к которым применяется Соглашение

Настоящее Соглашение применяется к лицам, которые являются резидентами одного или обоих Договаривающихся Государств.

Статья 2

Налоги, на которые распространяется Соглашение

1. Настоящее Соглашение применяется к налогам на доходы и капитал, взимаемым в соответствии с законодательством каждого из Договаривающихся Государств, независимо от способа их взимания.

2. Налогами на доходы (прибыль) и капитал считаются все налоги, взимаемые с общей суммы дохода, с общей суммы капитала, или с отдельных элементов дохода или капитала, включая налоги на доходы от отчуждения движимого и недвижимого имущества, налоги, взимаемые с фонда оплаты труда, выплачиваемые предприятиями, а также налоги, взимаемые с доходов от прироста капитала.

3. К действующим в настоящее время налогам, на которые распространяется действие настоящего Соглашения, в частности, относятся:

а) в Республике Таджикистан:

-налог на доходы (прибыль) юридических лиц,

-подходный налог с граждан;

-налог на имущество юридических и физических лиц;

(далее именуемые "таджикские налоги");

б) в Республике Польша:

-подходный налог с юридических лиц;

-подходный налог с физических лиц;

(далее именуемые "польские налоги").

4. Настоящее Соглашение применяется также к любым подобным или по существу аналогичным налогам, которые будут взиматься после подписания настоящего Соглашения в дополнение или вместо существующих налогов. Компетентные органы

Договаривающихся Государств будут уведомлять друг друга о любых существенных изменениях, которые будут внесены в их налоговые законодательства.

Статья 3 Общие определения

1. Для целей настоящего Соглашения, если иное не вытекает из контекста:

а) термины “Договаривающееся Государство” и “другое Договаривающееся Государство” означают в зависимости от контекста Республику Таджикистан или Республику Польша.

б) термин “Таджикистан” означает Республику Таджикистан и при использовании в географическом смысле включает его территорию, внутренние воды, воздушное пространство над ними, где Республика Таджикистан может осуществлять суверенные права и юрисдикцию, включая права по использованию недр и природных ресурсов в соответствии с нормами международного права и где действует законодательство Республики Таджикистан;

с) термин “Польша” в географическом смысле означает территорию Республики Польша, в том числе каждую территорию вне ее территориальных вод на которой по законодательством Польши и в соответствии с международным правом Польша может осуществлять суверенные права в отношении морского дна, его подпочвы и их природных ресурсов;

д) термин “лицо” означает физическое лицо, компанию и любое другое объединение;

е) термин “компания” означает любое корпоративное объединение или любую другую организацию, которая для целей налогообложения рассматривается как корпоративное объединение, и включает в частности, акционерное общество, общество с ограниченной ответственностью или любое другое юридическое лицо или организацию;

ф) термины “предприятие Договаривающегося Государства” и “предприятие другого Договаривающегося Государства” означают соответственно предприятие, управляемое резидентом одного Договаривающегося Государства, и предприятие, управляемое резидентом другого Договаривающегося Государства;

g) термин "международная перевозка" означает любую перевозку морским или воздушным судном, железнодорожным или автомобильным транспортом, эксплуатируемым предприятием Договаривающегося Государства, кроме случаев, когда морское или воздушное судно, железнодорожный или автомобильный транспорт эксплуатируется исключительно между пунктами, в другом Договаривающемся Государстве;

h) термин "национальное лицо" означает;

(1) любое физическое лицо, имеющее гражданство Договаривающегося Государства;

(2) любое юридическое лицо, партнерство или ассоциацию, получивших свой статус в соответствии с действующим законодательством Договаривающегося Государства.

i) термин "капитал" означает движимое и недвижимое имущество, включает, но не ограничивается этим, наличные денежные средства, акции или другие документы, подтверждающие имущественные права, векселя, облигации или другие долговые обязательства, а также патенты, товарные знаки, авторские права или другие подобные права или имущество;

j) термин "компетентный орган" означает:

(1) в Республике Таджикистан - Министерство финансов или его уполномоченный представитель;

(2) в Польше - Министр финансов или его уполномоченный представитель;

2. При применении настоящего Соглашения Договаривающимся Государством любой неопределенный в нем термин будет, если из контекста не вытекает иное, иметь то значение, которое он имеет по законодательству этого Государства, в отношении налогов, на которые распространяется настоящее Соглашение.

Статья 4

Резидент

1. Для целей настоящего Соглашения термин "резидент Договаривающегося Государства" означает любое лицо, которое в соответствии с законодательством этого Государства подлежит в

нем налогообложению на основании его постоянного местожительства, постоянного местопребывания, места управления или по другим критериям подобного характера. Однако данный термин не включает любое лицо, которое подлежит налогообложению в этом Государстве, только в отношении дохода из источников в этом Государстве или в отношении находящегося в нем капитала.

2. Если согласно положений пункта 1 настоящей статьи физическое лицо является резидентом обоих Договаривающихся Государств, его статус должен определяться следующим образом:

a) оно считается резидентом Государства, в котором оно располагает постоянным жилищем; если оно располагает постоянным жилищем в обоих Государствах, то оно считается резидентом того Государства, в котором оно имеет более тесные личные и экономические связи (центр жизненных интересов);

b) если Государство, в котором оно имеет центр жизненных интересов, не может быть определено, либо если оно не располагает постоянным жилищем ни в одном из этих Государств, оно считается резидентом этого Государства, в котором оно обычно проживает более 183 дней;

c) если лицо обычно проживает в обоих Государствах, либо ни в одном из них, оно считается резидентом только того Государства, гражданином которого оно является;

d) если оно является гражданином обоих Государств, либо ни одного из них, то компетентные органы Договаривающихся Государств решают вопрос о резиденции такого физического лица по взаимному согласию.

3. Если в соответствии с положениями пункта 1 настоящей статьи лицо, не являющееся физическим лицом, является резидентом обоих Договаривающихся Государств, оно считается резидентом того Государства, в котором расположено его фактического место управления.

Статья 5

Постоянное учреждение (представительство)

1. Для целей настоящего Соглашения термин "постоянное учреждение" (представительство) означает постоянное место деятельности, через которое полностью или частично осуществляется экономическая (предпринимательская) деятельность предприятия.

2. Термин "постоянное учреждение" (предпринимательство), главным образом включает;

- a) место управления;
- b) отделение;
- c) контору;
- d) фабрику;
- e) мастерскую;
- f) шахту, нефтяную или газовую скважину, карьер или другое место добычи природных ресурсов;
- g) сельскохозяйственную, пастбищную или лесную собственность;
- h) склад или другое сооружение, используемое с целью реализации товаров.

3. Термин "постоянное учреждение" (представительство) также включает:

- a) строительную площадку или строительный, монтажный или сборочный объект или услуги, связанные с наблюдением за выполнением этих работ, если только такая площадка или объект существуют более 9 месяцев, или такие услуги оказываются в течении более чем 9 месяцев;
- b) установку или сооружение, используемые для разведки природных ресурсов, или услуги, связанные с наблюдением за выполнением этих работ, или буровую установку или судно, используемые для разведки природных ресурсов, если только такое использование длится в течении более чем 9 месяцев, или такие услуги оказываются в течении более 9 месяцев;

с) оказание услуг, включая консультационные услуги резидентами через служащих или другой персонал, нанятый резидентом для таких целей, но только если деятельность такого характера продолжается (для такого или связанного с ним проекта) в пределах страны более чем 9 месяцев.

4. Несмотря на предыдущие положения настоящей статьи, термин “постоянное учреждение” (представительство) не включает:

а) использование сооружений и оборудования исключительно для целей хранения или демонстрации товаров или изделий, принадлежащих предприятию;

б) содержание запасов товаров или изделий, принадлежащих предприятию, исключительно для целей хранения или демонстрации;

с) содержание запасов товаров или изделий, принадлежащих предприятию, исключительно для целей переработки другим предприятием;

д) содержание постоянного места деятельности исключительно для целей закупки товаров или изделий либо сбора информации для предприятия;

е) содержание постоянного места деятельности исключительно для целей осуществления деятельности для предприятия любой другой деятельности подготовительного или вспомогательного характера, таких как реклама или научные исследования;

ф) содержание постоянного места деятельности исключительно для осуществления любой комбинации видов деятельности, перечисленных в подпунктах от а) до е), при условии, что совокупная деятельность постоянного места деятельности, возникающая в результате такой комбинации имеет подготовительный или вспомогательный характер.

5. Несмотря на положения пунктов 1 и 2, если лицо иное, чем агент с независимым статусом, о котором говорится в пункте 6, действует от имени предприятия имеет или обычно использует в Договариваемом Государстве полномочия заключать контракты или содержит запасы товаров, принадлежащих предприятию, из которых осуществляется их регулярная реализация от имени предприятия, то это предприятие рассматривается как имеющее

постоянное учреждение (представительство) в этом Государстве в отношении любой деятельности которую это лицо осуществляет для предприятия, за исключением если деятельность этого лица ограничивается упомянутой в пункте 4, которая, если и осуществляется через постоянное место деятельности, не превращает это постоянное место деятельности в постоянное учреждение (представительство) согласно положениям этого пункта.

6. Предприятие не будет рассматриваться как имеющее постоянное учреждение (представительство) в Договариваемом Государстве только потому, что осуществляет экономическую (предпринимательскую) деятельность в этом Государстве через брокера, комиссионного агента либо другого агента, имеющего независимый статус, при условии, что такие лица действуют в рамках своей обычной деятельности.

7. Тот факт, что компания, которая является резидентом Договариваемого Государства, контролирует или контролируется компанией, которая является резидентом другого Договариваемого Государства, или осуществляет экономическую (предпринимательскую) деятельность в этом другом Государстве (либо через постоянное учреждение (представительство), либо иным образом), сам по себе не превращает одну из этих компаний в постоянное учреждение (представительство) другой.

Статья 6

Доходы от недвижимого имущества

1. Доходы, получаемые резидентом Договариваемого Государства от недвижимого имущества (включая доходы от предприятий сельского и лесного хозяйства) и находящегося в другом Договариваемом Государстве, могут облагаться налогом в том другом Государстве.

2. Термин "недвижимое имущество" имеет то значение, которое он имеет по законодательству Договариваемого Государства, в котором находится рассматриваемое имущество. Этот термин в любом случае включает имущество, вспомогательное по отношению к недвижимому имуществу, скот и оборудование, используемые в сельском и лесном хозяйстве, права, предусмотренные законодательством в отношении земельной собственности, узуфрукт (право использования чужой собственностью и доходами от нее без

причинения ущерба) недвижимого имущества, а также права на переменные или фиксированные платежи, в качестве компенсации за разработку или право на разработку минеральных ресурсов, источников и других природных ископаемых. Морские и воздушные суда, железнодорожный и автомобильный транспорт не рассматриваются как недвижимое имущество.

3. Положения пункта 1 настоящей статьи применяются к доходу, полученному от прямого использования, сдачи в аренду или использования недвижимого имущества в какой-либо другой форме.

4. Если владение акциями или другими правами предприятия позволяет владельцу этих акций или прав использовать недвижимое имущество, принадлежащее предприятию, то доходы от прямого использования, сдачи в аренду или использования такого права в любой другой форме могут облагаться налогом в том Договариваемом Государстве, где это недвижимое имущество находится.

5. Положения пунктов 1 и 3 применяются также к доходам от недвижимого имущества предприятия и к доходам от недвижимого имущества, используемого для оказания независимых личных услуг.

Статья 7

Прибыль от экономической (предпринимательской) деятельности.

1. Прибыль предприятия Договариваемого Государства облагается налогом только в этом Государстве, если только такое предприятие не осуществляет экономическую (предпринимательскую) деятельность в другом Договариваемом Государстве через расположенное там постоянное учреждение (представительство). Если предприятие осуществляет свою деятельность как сказано выше, прибыль предприятия может облагаться налогом в том другом Государстве, но только в той его части, которая относится к такому постоянному учреждению (представительству).

2. С учетом положения пункта 3, когда предприятие Договариваемого Государства осуществляет или осуществляло экономическую (предпринимательскую) деятельность в другом Договариваемом Государстве через расположенное там

постоянное учреждение (представительство), то в каждом договариваемся Государстве к этому постоянному учреждению (представительству) относиться прибыль, которую оно могло бы получить, если бы оно было самостоятельным и отдельным предприятием, занятым такой же или аналогичной деятельностью при таких же или аналогичных условиях и действовало в полной независимости от предприятия постоянным учреждением (представительством) которого оно является.

3. При определении прибыли постоянного учреждения (представительства) допускается вычет расходов, понесенных для целей постоянного учреждения (представительства), включая управленческие и общие административные расходы, независимо от того, понесены ли эти расходы в Государстве, где находится постоянное учреждение (представительство), или за его пределами, за исключением расходов, выплачиваемых головному предприятию, таких как различные платежи за пользование патентами или другими правами, или путем выплаты комиссионных за предоставление услуги, или управления, или выплаты гонораров, или выплаты процентов на сумму, предоставленную им постоянному учреждению (представительству).

4. Никакая прибыль не зачисляется постоянному учреждению (представительству) по причине просто закупок товаров или изделий, совершаемых данным постоянным учреждением (представительством) для предприятия.

5. Для целей предыдущих пунктов, прибыль относящаяся к постоянному учреждению (представительству) определяется ежегодно одним и тем же способом, если не имеется веских и достаточных оснований для изменения установленного порядка.

6. Если прибыль включает элементы дохода или доход, которые отдельно рассматриваются в других статьях настоящего Соглашения, то положения этих статей не затрагиваются положениями настоящей статьи.

Статья 8

Международные перевозки

1. Прибыль, получаемая резидентом Договаривающегося Государства от эксплуатации морских, воздушных судов, железнодорожного или автомобильного транспорта в международной перевозке может облагаться налогом только в этом Государстве: в котором расположено фактическое место управления предприятием.

2. Прибыль резидента договаривающегося государства от сдачи в аренду транспортных средств, а также контейнеров: и относящегося к ним оборудования для их эксплуатации в международных перевозках, если такая аренда, в зависимости от случая, является второстепенной по отношению к эксплуатации транспортных средств в международных перевозках, облагаются налогом только в этом Государстве.

3. Положения пунктов 1 и 2 распространяется на прибыль, которая получена резидентом Договаривающегося Государства от участия в оказании совместных услуг, в совместном предприятии, либо в международной организации по эксплуатации средств.

Статья 9

Ассоциированные предприятия

1. Если:

а) предприятие Договаривающегося Государства участвует прямо или косвенно участвует в управлении, контроле или капитале предприятия другого Договаривающегося Государства; или

б) одни и те же лица участвуют прямо или косвенно в управлении, контроле или капитале предприятия Договаривающегося Государства, а также предприятия другого Договаривающегося Государства, и в каждом случае, между двумя предприятиями в их коммерческих и финансовых взаимоотношениях создаются или устанавливаются условия, отличающихся от тех, которые имели бы место между независимыми предприятиями, тогда любая прибыль, которая могла бы быть начислена одному из них, но из-за наличия этих условий не была ему начислена, может быть включена в прибыль этого предприятия и соответственно, обложена налогом.

2. Если Договаривающееся Государство включает в прибыль этого Государства и соответственно облагает налогом прибыль, по

которой предприятие другого Договаривающегося Государства, облагается налогом в этом другом Государстве, и прибыль таким образом включенная, является прибылью, которая была бы начислена предприятию первого упомянутого Государства, если бы условия, созданные между двумя предприятиями были бы такими, которые существуют независимыми предприятиями, тогда это другое Государство может сделать соответствующие корректировки сумме налога, взимаемого с этой прибыли. При определении такой корректировки должны быть рассмотрены другие положения настоящего Соглашения, а компетентные органы Договаривающихся Государств будут при необходимости консультироваться друг с другом.

Статья 10 Дивиденды

1. Дивиденды, выплачиваемые компанией резидентом Договаривающегося Государства резиденту другого Договаривающегося Государства, могут облагаться налогом в этом другом Государстве.

2. Однако такие дивиденды могут также облагаться налогами в договаривающемся Государстве, резидентом которого является компания, выплачивающая дивиденды в соответствии с законодательством этого Государства, но если получатель является фактическим владельцем дивидендов, то вызываемый таким образом налог не должен превышать:

a) 5 процентов валовой суммы дивидендов, если фактическим владельцем является компания (иная чем товарищество), которая владеет прямо по крайней мере 25 процентов капитала компании, выплачивающей дивиденды,

b) 15 процентов валовой суммы дивидендов во всех остальных случаях.

Компетентные органы Договаривающихся Государств по взаимному соглашению установят способ применения таких ограничений.

Этот пункт не затрагивает налогообложения компании в отношении прибыли, из которой выплачиваются дивиденды.

3. Термин "дивиденды" в настоящей статье означает доходы от акций и других прав, не являющихся долговыми требованиями, доход от участия в прибыли, а также доход от других корпоративных прав, приравненных в отношении налогообложения к доходам от акций в соответствии с законодательством того Государства, резидентом которого является, распределяющая прибыль.

4. Положения пунктов 1 и 2 не применяются, если фактический владелец дивидендов, являющийся резидентом Договаривающегося Государства, осуществляет предпринимательскую деятельность в другом Договаривающемся Государстве, в котором компания, выплачивающая дивиденды является резидентом, через расположенное в нем постоянное учреждение (представительство) или оказывает, либо оказывало в этом другом Договаривающемся Государстве независимые личные услуги с расположенной там постоянной базой, и холдинг, в отношении которого выплачиваются дивиденды, действительно связан с постоянным учреждением (представительством) или постоянной базой. В таком случае применяются положения статей 7 или 14 в зависимости от обстоятельств.

5. Если компания, которая является резидентом Договаривающегося Государства получает прибыль или доход из другого Договаривающегося Государства, это другое Государство может не взимать любой налог с дивидендов, выплачиваемые компанией, за исключением случаев, если такие дивиденды выплачиваются резиденту этого другого Государства или ели холдинг, в отношении которого выплачиваются дивиденды, действительно относятся к постоянному учреждению (представительству) или постоянной базе, находящимся в этом другом Государстве, а также не взимаются налоги с нераспределенной прибыли компании, даже если дивиденды выплачиваются или нераспределенная прибыль состоит полностью или частично из прибыли или дохода, образующихся в этом другом Государстве.

Статья 11

Проценты

1. Проценты, возникающие в одном Договаривающемся Государстве и выплачиваемые резиденту другого

Договаривающегося Государства, могут облагаться налогом в этом другом Государстве.

2. Однако, такие проценты могут также облагаться налогом в Договаривающемся Государстве, в котором они возникают и в соответствии с законодательством этого Государства, но если получатель является фактическим владельцем процентов, то взимаемый таким образом налог не будет превышать 10 % общей суммы процентов.

3. Термин "проценты" при использовании означает доход от долговых требований любого вида, обеспеченных или не обеспеченных залогом, дающих или не дающих право на участие в прибылях должников и, в частности, доход от правительственных ценных бумаг и доход от облигации или долговых обязательств включая премии и выигрыши по этим ценным бумагам, облигациям или долговым обязательствам. Штрафы за несвоевременные выплаты не рассматриваются в качестве процентов для цели настоящей статьи.

4. Положения пункта 1 и 2 не применяются, если фактический владелец процентов, будучи резидентом одного Договаривающегося Государства, осуществляет экономическую (предпринимательскую) деятельность в другом Договаривающемся Государстве, в котором возникают проценты через находящееся там постоянное учреждение (представительство), или оказывает в этом Государстве независимые личные услуги с находящейся там постоянной базой, и долговые требования, на основании которого выплачиваются проценты, действительно относится к такому постоянному учреждению (представительству) или постоянной базе. В таком случае, в зависимости от обстоятельств, применяются положения статьи 7 или 14.

5. Считается, что проценты возникают в Договаривающемся Государстве, если плательщиком является само это Государство, его административно-территориальное подразделение, местные органы власти или резидент этого Государства. Если, однако, лицо, выплачивающее проценты, независимо от того, является ли оно резидентом Договаривающегося Государства или нет, имеет в Договаривающемся Государстве постоянное учреждение (представительство) или постоянную базу, в связи с которыми

возникла задолженность, по которой выплачиваются проценты, и такие проценты выплачиваются таким постоянным учреждением (представительством) или постоянной базой, то считается, что такие проценты возникают в Государстве, в котором расположены постоянное учреждение (представительство) или постоянная база.

6. Если, по причине особых отношений между плательщиком и фактическим владельцем процентов, или между ними обоими и каким либо третьим лицом, сумма процентов, относящаяся к долговому требованию, на основании которого она выплачивается, превышает сумму, которая была бы согласована между плательщиком и фактическим владельцем процентов при отсутствии таких отношений, то положения настоящей статьи применяются только к последней упомянутой сумме. В таком случае избыточная часть платежа подлежит налогообложению в соответствии с законодательством каждого Договаривающегося Государства с учетом других положений настоящего Соглашения.

7. Несмотря на положения пункта 2 этой статьи, проценты, возникающие в Договаривающемся Государстве, должны освобождаться от налогообложения в этом Государстве, если они получены и действительно принадлежат Правительству или Национальному банку другого Договаривающегося Государства.

Статья 12

Роялти

1. Роялти, возникающие в одном Договаривающемся Государстве и выплачиваемые резиденту другого Договаривающегося Государства, могут облагаться в этом другом Государстве.

2. Однако, такие роялти также могут облагаться налогом в Договаривающемся Государстве, в котором они возникают и в соответствии с законодательством этого Государства, но если получатель и фактический владелец роялти является резидентом другого Договаривающегося Государства, то налог, взимаемый таким образом, не должен превышать 10 процентов общей суммы роялти.

3. Термин "роялти" при использовании в настоящей статье означает платежи любого вида, полученные в качестве вознаграждения за использование или за предоставление права

использования любых авторских прав на произведения литературы, искусства или науки (кино, теле, видеофильмы или записи для радиовещания и телевидения), любые патенты, торговой марки, дизайн или модель, план, секретную формулу или процесс, или за использование, или за информацию относительно промышленного, коммерческого или научного опыта.

4. Положения пунктов 1 и 2 не применяются, если фактический владелец роялти, являясь резидентом Договаривающегося Государства, осуществляет экономическую (предпринимательскую) деятельность в другом Договаривающемся Государстве, в котором возникают роялти через постоянное учреждение (представительство), расположенное в том другом Договаривающемся Государстве, либо оказывает в том другом Государстве независимые личные услуги, с расположенной там постоянной базы, и права или имущества, в отношении которых выплачиваются роялти, фактически связаны с постоянным учреждением (представительством) или постоянной базой. В том случае, в зависимости от обстоятельств, применяются положения статьи 7 или 14.

5. Роялти считаются возникшими в Договаривающемся Государстве, если они выплачены за использование или за право использования прав или имущества в этом Государстве.

6. Если, в результате особых взаимоотношений между плательщиком и фактическим владельцем роялти, либо между ними обоими и каким либо третьим лицом, сумма уплаченных или зачтенных роялти, относящаяся к использованию, праву или информации, на основании которых она выплачивается, превышает сумму, предлагаемую при ее согласовании между плательщиком и фактическим владельцем роялти при отсутствии таких отношений, положения настоящей статьи должны применяться только к последней указанной сумме. В данном случае сумма превышения уплаченных или зачтенных роялти подлежит налогообложению в соответствии с налоговым законодательством каждого Договаривающегося Государства, с должным учетом других положений настоящего Соглашения.

Статья 13

Доходы от отчуждения имущества

1. Доходы, получаемые резидентом Договаривающегося Государства от отчуждения недвижимого имущества, упомянутого в статье 6, и расположенного в другом Договаривающемся Государстве, могут облагаться в этом другом Государстве.

2. Прибыль и доходы от отчуждения движимого имущества, составляющего часть имущества, используемого в экономической деятельности постоянного учреждения, которое является предприятием Договаривающегося Государства расположенным в другом Договаривающемся Государстве, либо принадлежащим постоянной базе, находящейся в том другом Государстве в распоряжении резидента первого упомянутого Государства в целях оказания независимых личных услуг, включая прибыль и доходы от отчуждения этого постоянного учреждения (отдельно или вместе со всем предприятием), либо такой постоянной базы, могут облагаться налогом в том другом Государстве.

3. Доходы от отчуждения морских, и воздушных судов, железнодорожного или автомобильного транспорта, используемых в международных перевозках, или движимого имущества, связанного с использованием таких транспортных средств, облагаются налогом только в том Договаривающемся Государстве, в котором находится фактическое место управления предприятием.

4. Доходы, полученные резидентом Договаривающегося Государства от отчуждения акций и других корпоративных прав компании, активы которой прямо или косвенно состоят, полностью или в основном, из недвижимого имущества расположенного в другом Договаривающемся Государстве, могут облагаться в этом другом Государстве.

5. Доходы от отчуждения какого-либо имущества, не упомянутого в пунктах 1, 2, 3 и 4, облагаются налогом только в том Договаривающемся Государстве, резидентом, которого является лицо, отчуждающее имущество

Статья 14 Независимые личные услуги

1. Доход, получаемый резидентом Договаривающегося Государства, от оказания профессиональных услуг или другой подобной деятельности независимого характера, облагается налогом только в этом Государстве, кроме случая, когда он располагает в другом Договаривающемся Государстве регулярно доступной ему постоянной базой для осуществления такой деятельности. Если у него имеется такая постоянная база, доход может облагаться налогом в другом Государстве, но только в части, относящейся к этой постоянной базе.

2. Термин "профессиональные услуги" включает, в частности, независимую научную, литературную, артистическую, образовательную или педагогическую деятельность, а также независимую деятельность врачей, юристов, инженеров, архитекторов, стоматологов, бухгалтеров и аудиторов.

3. Для целей настоящего Соглашения термин "постоянная база" означает любое постоянное место, такое как кабинет, офис, через которое полностью или частично осуществляется деятельность физического лица, предоставляющего независимые личные услуги.

Статья 15 Зависимые личные услуги.

1. С учетом положений статьей 16, 18, 19, заработная плата и другие подобные вознаграждения, получаемые резидентом Договаривающегося Государства в связи с работой по найму, облагаются налогом только в этом Государстве, если только работа по найму не осуществляется в другом Договаривающемся Государстве. Если работа по найму осуществляется таким образом, получаемое в связи с этим вознаграждение может облагаться налогом в этом другом Государстве.

2. Несмотря на положения пункта 1, вознаграждения, получаемые резидентом Договаривающегося Государства в связи с работой по "найму" осуществляемой в другом Договаривающемся Государстве, облагаются налогом только в первом упомянутом Государстве, если:

а) получатель находится в другом Договаривающемся Государстве в течение периода или периодов, не превышающих в совокупности 183 дней в течение любого 12 месячного периода, и

b) вознаграждение выплачивается нанимателем или от имени нанимателя, не являющегося резидентом другого Государства. и

c) вознаграждение не выплачивается постоянным учреждением (представительством) или постоянной базой, которую наниматель имеет в другом Государстве.

3. Несмотря на предыдущие положения настоящей статьи, вознаграждения, в связи с работой по найму, осуществляемой на работу транспортного средства, эксплуатируемого в международных перевозках, может облагаться налогом в Договариваемом Государстве, в котором находится фактическое место управления предприятием.

Статья 16 **Вознаграждение директоров**

Директорские и аналогичные с ними выплаты, получаемые резидентом Договариваемого Государства в качестве члена совета, директоров компании, которая является резидентом другого Договариваемого Государства, могут облагаться налогом в этом другом Государстве.

Статья 17 **Артисты и спортсмены**

1. Независимо от положений статьей 14 и 15, доход, получаемый резидентом одного Договариваемого Государства в качестве работника искусств, такого, как артист театра, кино, радио или телевидения или музыканта, или в качестве спортсмена, от его личной деятельности, осуществляемой в другом Договариваемом Государстве, может облагаться налогами в этом другом Государстве.

2. Если доход от личной деятельности, осуществляемой работником искусств или спортсменом в этом своем качестве, начисляется не самому работнику искусств или спортсмену, а другому лицу, этот доход может, независимо от положений статьей 7, 14 и 15, облагаться налогами Договариваемом Государстве, в котором осуществляется деятельность работника искусств или спортсмена.

3. Доход получаемый резидентом одного Договаривающегося Государства, независимо от положений пунктов 1 и 2, в качестве работника искусства или спортсмена от его личной деятельности, облагается налогом только в этом Государстве, если деятельность осуществляется в другом Договаривающемся Государстве в рамках программы по культурному или спортивному обмену на основании межправительственных Соглашений.

Статья 18.

Пенсии и другие подобные выплаты

1. С учетом положений пункта 2 статьи 19, пенсии и другие подобные вознаграждения, выплачиваемые в отношении прошлой работы резиденту Договаривающегося Государства и любой аннуитет, выплачиваемый такому резиденту, облагаются налогом только в Государстве, в котором они возникают.

2. Термин "аннуитет" означает установленную сумму, подлежащую периодической уплате физическому лицу в установленное время в течение жизни, либо в течение определенного периода времени в соответствии с обязательством производить такие выплаты в замен адекватного и полного вознаграждения.

3. Алименты и другие аналогичные выплаты, возникающие в Договаривающемся Государстве и выплачиваемые резиденту другого Договаривающегося Государства, облагаются налогом только в Государстве, в котором они возникают.

Статья 19

Государственная служба

1. а) Вознаграждение, иное чем пенсия, выплачиваемое Договаривающимся Государством или его административно-территориальным подразделением, или местным органам власти любому физическому лицу в отношении услуг, оказываемых этому Государству или его административно территориальному подразделению, или местному органу власти, облагается налогом только в этом Государстве.

б) однако, такое вознаграждение облагается налогом только в другом Договаривающемся Государстве, если услуги оказываются в этом другом Государстве и физическое лицо является резидентом этого Государства, которое :

i) является гражданином этого Государства; или

ii) не стало резидентом этого Государства только в целях оказания таких услуг.

2. а) Любая пенсия, выплачиваемая Договаривающимся Государством или его административно - территориальным подразделением, или местным органам власти, или из созданных ими фондов физическому лицу за службу, осуществляемую для этого Государства или его административно - территориального подразделения, или местного органа власти, облагается налогом только в этом Государстве.

б) Однако, такая пенсия облагается налогом только в другом Договаривающемся Государстве, если физическое лицо является резидентом и гражданином этого другого Государства.

3. Положения статьей 15, 16 и 18 применяются к вознаграждениям и пенсиям в отношении службы, осуществляемой в связи с выполнением экономической (предпринимательской) деятельности Договаривающимся Государством или его административно-территориальным подразделением, или местным органам власти.

Статья 20 Студенты

Выплаты, получаемые студентом, аспирантом или стажером, которые являются или являлись непосредственно до приезда в одно Договаривающееся Государства резидентами другого Договаривающегося Государства и находящиеся в первом упомянутом Государстве исключительно с целью получения образования или прохождения практики, не облагаются налогом в этом Государстве, если источники этих платежей находятся в другом Государстве.

Статья 21 Другие доходы

1. Виды доходов резидента Договаривающегося Государства, независимо от источника их возникновения, неупомянутые в предыдущих статьях настоящего Соглашения, подлежат налогообложению только в этом Государстве.

2. Положения пункта 1 не применяются к доходам, кроме доходов от недвижимого имущества, определенного в пункте 2 статьи 6, если получатель таких доходов является резидентом одного Договаривающегося Государства, осуществляется экономическую (предпринимательскую) деятельность в другом Договаривающемся Государстве через расположенное в нем постоянное учреждение (представительство) или оказывает в этом другом Государстве независимые личные услуги через находящуюся там постоянную базу, и право или имущество, в связи с которыми получен доход, действительно связаны с таким постоянным учреждением (представительством) или постоянной базой. В таком случае применяются положения статьи 7 или 14, в зависимости от обстоятельств.

Статья 22 Капитал

1. Капитал в виде недвижимого имущества, упомянутый в статье 6, принадлежащий резиденту Договаривающегося Государства и расположенный в другом Договаривающемся Государстве, может облагаться налогом в этом Государстве.

2. Капитал в виде движимого имущества, являющийся частью имущества используемого в экономической деятельности постоянного учреждения, которое предприятие одного Договаривающегося Государства имеет в другом Договаривающемся Государстве, или в виде движимого имущества, относящегося к постоянной базе, имеющейся в распоряжении резидента Договаривающегося Государства в другом Договаривающемся Государстве в целях оказания независимых личных услуг, может облагаться в том другом Государстве.

3. Капитал в виде морского, воздушного, железнодорожного или автомобильного транспорта, который эксплуатируется в международных перевозках, а также в виде движимого имущества, относящегося к деятельности этих транспортных средств, облагается налогом только в том Договаривающемся Государстве, в котором расположено место фактического управления предприятием.

4. Капитал в виде акций или других корпоративных прав компании, активы которой состоят главным образом из недвижимого имущества, расположенного в Договаривающемся Государстве, может облагаться налогом в этом Договаривающемся Государстве.

5. Все другие элементы капитала резидента Договаривающегося Государства облагаются налогом только в этом Государстве.

Статья 23 **Метод устранения двойного налогообложения**

1. Если резидент Договаривающегося Государства получает доход или владеет капиталами, которые, в соответствии с положениями настоящего Соглашения, могут облагаться налогом в другом Договаривающемся Государстве, первое упомянутое Государство позволит:

- a) вычесть из налога на доход этого резидента сумму, равную налогу, уплаченному в этом другом Государстве;
- b) вычесть из налога на капитал этого резидента сумму, равную налогу, уплаченному в этом другом Государстве.

Эти вычеты в любом случае не должны превышать часть налога на доходы (прибыль) или налога на капитал, который был исчислен до предоставления вычета относящегося к доходу (прибыли) или капиталу, который может облагаться налогом в этом другом Государстве в зависимости от обстоятельств.

2. Если, согласно с любыми положениями настоящего Соглашения, полученный доход или капитал резидента Договаривающегося Государства освобожден от налога в этом Государстве, это Государство может тем не менее при подсчете суммы налога на остальную часть дохода или капитала этого резидента принять во внимание освобожденный от налога доход или капитал.

Статья 24 **Не дискриминация**

1. Национальные лица Договаривающегося Государства не будут подвергаться в другом Договаривающемся Государстве иному или более обременительному налогообложению или связанному с

ним обязательству, чем налогообложение и связанные с ним обстоятельства которым подвергаются или могут подвергаться национальные лица этого другого Государства, при тех же обстоятельствах. Независимо от положений статьи 1, данное положение также применяется в отношении граждан Договаривающегося Государства, которые не являются резидентами одного или обоих Договаривающихся Государств.

2, Лица без гражданства, являющиеся резидентами Договаривающегося Государства, не должны подвергаться ни в каком из Договаривающихся Государств какому-либо налогообложению либо связанным с ним обстоятельством, иным или более обременительным, чем налогообложение и связанные с ним обязательства, которым подвергаются или могут подвергаться национальные лица.

3, Налогообложение постоянного учреждения (представительства), которое предприятие одного Договаривающегося Государства имеет в другом Договаривающемся Государстве, не должно быть менее благоприятным в этом другом Государстве, чем налогообложение предприятия этого другого Государства, осуществляющих такую же деятельность.

4, Положения настоящей статьи не должны истолковываться, как обязывающее одно Договаривающееся Государство предоставлять резидентам другого Договаривающегося Государства какие-либо личные льготы, вычеты и скидки по налогообложению на основе их гражданского статуса или семейных обязательств, которые оно представляет своим собственным резидентом.

5, За исключением случаев, когда применяются положения пункта 1 статьи 9, пункта 6 статьи 11 или пункта 6 статьи 12, проценты, роялти и другие выплаты, осуществляемые предприятием одного Договаривающегося Государства резиденту другого Договаривающегося Государства, должны, в целях определения налогооблагаемой прибыли таких предприятий, подлежать вычетам таким же образом, как если бы они выплачивались резиденту первого упомянутого Государства. Также, любые долги предприятия одного Договаривающегося Государства должны, в целях определения налогооблагаемого капитала данного предприятия вычитаться таким же образом, как если бы вычитались резиденту первого упомянутого Государства.

6, Предприятие одного Договаривающегося Государства, капитал которого полностью или частично принадлежит или

контролируется, прямо или косвенно, одним или более резидентами другого Договаривающегося Государства, не должно подлежать в первом упомянутом Государстве какому либо налогообложению или связанным с ним обязательством, иным или более обременительным, чем налогообложение или связанные с ним обязательства, которым подвергается или может подвергаться другое подобное предприятие первого упомянутого Договаривающегося Государства.

Статья 25

Процедура взаимного согласования

1, Если лицо, являющееся резидентом одного из Договаривающихся Государств, считает, что действия одного или обоих Договаривающихся Государств приводят или приведут к его налогообложению не в соответствии с положениями настоящего Соглашения, это лицо может, независимо от средств защиты, предусмотренных национальным Законодательством этих Государств, представить свое дело для рассмотрения в компетентные органы Договаривающегося Государства резидентом которого оно является, или если в его случай попадает под действие пункта 1 статьи 24, того Договаривающегося Государства, гражданином которого оно является. Заявление должно быть представлено в течение 3 лет с момента первого уведомления о действиях приводящих к налогообложению не в соответствии с положениями Соглашения.

2, Компетентный орган будет стремиться, если он сочтет претензию обоснованной, если он сам не может самостоятельно прийти к удовлетворительному решению, решить его по взаимному согласию с компетентными органами другого Договаривающегося Государства, с целью избежания налогообложения, неправомерного с точки зрения положений настоящего Соглашения. Любая достигнутая договоренность должна выполняться независимо от каких - либо временных ограничений, предусмотренных национальным законодательством Договаривающихся Государств.

3. Компетентные органы Договаривающихся Государств будут стремиться разрешать по взаимному согласию любые трудности или сомнения, возникающие в связи с применением положений настоящего Соглашения. Все споры, связанные с выполнением положений настоящего Соглашения, разрешаются путем переговоров и консультаций.

4. Компетентные органы Договаривающихся Государств могут вступать в прямые контакты друг с другом в целях достижения согласия и понимания предыдущих пунктов.

Статья 26 Обмен информацией

1. Компетентные органы Договаривающихся Государств обмениваются информацией, касающейся налогов, необходимой для выполнения положений настоящего Соглашения или национальных законодательств Договаривающихся Государств, к которым применяются положения настоящего Соглашения, в той мере, пока налогообложение по этому законодательству не противоречит Соглашению, в частности, для предотвращения уклонений от уплаты налогов. Обмен информацией не ограничивается положениями статьи 1. Любая информация, получаемая компетентным органом Договаривающегося Государства, считается конфиденциальной, так же, как и информация, полученная в рамках национального законодательства этого Государства, и сообщается только тем лицам и органам (включая суды и административные органы), которые занимаются исчислением или сбором, взысканием или судебным преследованием, а также рассмотрением в судебном порядке или рассмотрением апелляции, касающейся налогов, к которым применяется настоящее Соглашение, и должна использоваться только для таких целей. Они могут раскрывать эту информацию в ходе открытого судебного заседания или принятия судебных решений.

2. Ни в коем случае положения пункта 1 не должны трактоваться в целях наложения на компетентный орган договаривающегося Государства обязательства:

а) предпринимать административные меры, противоречащие Законам и административной практике того или другого Договаривающегося Государства;

б) предоставлять информацию, которую нельзя получить по законодательству или в ходе обычной административной практики того или другого Договаривающегося Государства;

с) предоставлять информацию, которая бы раскрывала какую-либо торговую, промышленную, коммерческую или профессиональную тайну, либо торговый процесс, либо передавать информацию, разглашение которой противоречило бы государственной политике.

Статья 27 Сотрудники дипломатических представительств и консульских служб

Никакие положения настоящего Соглашения не затрагивают налоговых привилегий сотрудников дипломатических представительств и консульских служб, представленных общими нормами международного права или на основании специальных соглашений.

Статья 28 Вступление в силу

1. Каждое Договаривающееся Государство письменно уведомит другое через дипломатические каналы о завершении внутренней процедуры, требуемых его законодательством, для предания силе закона настоящему Соглашению. Соглашение вступает в силу с даты последнего уведомления.

2. Положения настоящего Соглашения будут иметь действие:

а) в отношении налогов, удерживаемых у источника выплат по суммам, уплаченным или зачтенным после или с первого дня третьего месяца следующего за месяцем вступления в силу настоящего Соглашения;

б) в отношении других налогов для налогооблагаемого года, начинающегося после или с первого января года, следующего после даты вступления в силу настоящего Соглашения.

3. В настоящее Соглашение по взаимному согласию Договаривающихся Сторон могут быть внесены изменения и дополнения, оформленные отдельным протоколом, который является неотъемлемой частью настоящего Соглашения.

Статья 29 Прекращение действия

Настоящее Соглашение остается в силе до тех пор, пока одно из Договаривающихся Государств не прекратит его действие. Каждое из Договаривающихся Государств может прекратить действие настоящего Соглашения по истечении 5 лет со дня вступления в силу настоящего Соглашения, письменно уведомив другое Договаривающееся Государство по дипломатическим каналам о прекращении действия настоящего Соглашения не позднее, чем за 6 месяцев до окончания любого календарного года. В таком случае, положение настоящего Соглашения перестает применяться;

а) к налогам на доходы, взимаемым у источника в отношении сумм доходов, выплачиваемых первого или после первого января календарного года, следующего за годом прекращения действия настоящего Соглашения.

б) к налогам на капитал в отношении взимания этих налогов первого или после первого января календарного года, следующего за годом прекращения действия настоящего Соглашения.

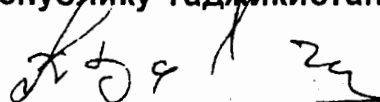
В подтверждение чего, представители обеих Договаривающихся Государств, уполномоченные на то подписали настоящее Соглашение.

Совершено в городе Варшава "27" мая 2003 г., в двух экземплярах, каждый на польском, таджикском и русском языках, причем все тексты являются равно аутентичными и имеют одинаковую юридическую силу. В случае расхождения при толковании Соглашения, предпочтение отдаётся тексту на русском языке.

За Республику Польша

За Республику Таджикистан

Po zaznajomieniu się z powyższą umową, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- została ona uznana za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych,
- jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona,
- będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia 7 czerwca 2004 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*
L.S.

Prezes Rady Ministrów: *M. Belka*